

Verlag van het ingevolge artikel 5, sub d., j° 2 Archiefbesluit 1995, gevoerde driehoeksoverleg tussen het ministerie van Defensie en het Nationaal Archief met betrekking tot de selectielijst, zoals bedoeld in artikel 2, eerste lid, van het Archiefbesluit 1995, van archiefbescheiden van het ministerie van Defensie op het beleidsterrein Politie voor de periode vanaf 1994.

Den Haag, mei 2006
mw. drs. N. Pels

INLEIDING

De voorliggende ontwerp-selectielijst is een selectielijst als bedoeld in artikel 2, lid 1 van het Archiefbesluit 1995 (Stb.1995/671). De lijst heeft de vorm van een Basisselectiedocument (BSD). Een BSD bestaat voor het grootste deel uit een lijst van handelingen. In een BSD wordt op grond van een aantal selectiecriteria aan elke handeling een waardering gegeven, die neerkomt op een selectiebeslissing met betrekking tot de bescheiden die de neerslag van de handeling vormen (B = te bewaren; V = te vernietigen).

Het BSD fungeert als nieuw selectie-instrument voor het ministerie van Defensie op het beleidsterrein Politie voor de periode vanaf 1994.

Er zijn geen bestaande selectielijsten die dienen te worden ingetrokken.

BELEIDSTERREIN

Deze selectielijst behandelt de volgende problemen van de Nederlandse samenleving: criminaliteit en (een dreiging van) een verstoring van openbare orde. De Nederlandse overheid tracht deze problemen te verkleinen, onder meer door te zorgen voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en hulp te verlenen aan hen die deze behoeven. Zij zet daartoe de politie in, inclusief de Koninklijke Marechaussee (KMar) voor zover belast met een politietaak, of andere onderdelen van de krijgsmacht die bijstand (moeten) verlenen aan de politie. De ondersteunende handelingen van of met betrekking tot deze andere onderdelen van de krijgsmacht dan de Koninklijke Marechaussee kunnen niet gewaardeerd worden zonder de handelingen van de politie in ogenschouw te nemen.

"Handhaving van de rechtsorde" valt uiteen in handhaving van de openbare orde en strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde. "Handhaving van de openbare orde" is "de zorg voor de naleving van regels, bij niet naleving waarvan de orde en rust in het openbare leven wordt verstoord (... en) omvat zowel de daadwerkelijke voorkoming en beëindiging van zich concreet voordoende of dreigende verstoringen van de openbare orde als de algemene, bestuurlijke voorkoming van strafbare feiten die invloed hebben op de orde en rust in de gemeentelijke samenleving", bijvoorbeeld door middel van vrijheidsbeperkende maatregelen of inbeslagneming. Ter voorkoming van ordeverstoringen wordt bijvoorbeeld het middel van de surveillance ingezet.

"Strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde" is nogal repressief gericht. Zij omvat ten eerste de daadwerkelijke voorkoming, de opsporing, de beëindiging, de vervolging en berechting van strafbare feiten, alsmede de tenuitvoerlegging van beslissingen van de rechter of het openbaar ministerie in strafzaken." Ten tweede zou men er ook de justitiële hulpverlening onder kunnen verstaan; de eerste opvang van slachtoffers van delicten (slachtofferhulp).

Deze twee elementen van de handhaving van de rechtsorde hangen samen. Een inbreuk op de openbare orde kan een strafbaar feit opleveren of met het plegen van strafbare feiten gepaard gaan, en het plegen van strafbare feiten en de opsporing daarvan kan repercussies hebben op de handhaving van de openbare orde.

Ook het verlenen van hulp aan hen die deze behoeven, hangt samen met de handhaving van de rechtsorde. Omdat de politie de rechtsorde moet handhaven, is zij aanwezig en bereikbaar en vertrouwt de burgerij in het algemeen de politie. De taak om hulp te verlenen verschaft de politie geen bevoegdheden. De politie moet hulp verlenen op basis van vrijwilligheid; wil de burger geholpen worden, dan verleent de politie zo nodig hulp.

De politie verricht haar taken in ondergeschiktheid aan het bevoegde gezag en in overeenstemming met de geldende rechtsregels. Het "bevoegde gezag" over de politie of over de Koninklijke Marechaussee, als zij optreedt ter handhaving van de rechtsorde (of over andere onderdelen van de krijgsmacht die bijstand verlenen aan de politie) is niet ondergebracht bij één orgaan, maar vanwege het machtscheidingsbeginsel bij twee, bestuur en justitie ("gezagsdualisme").

Behalve de splitsing bestuur-justitie, bestaat er een tweede splitsing, die tussen de algemene en de lokale politietaken. In beginsel is de burgemeester politieke verantwoording schuldig aan de gemeenteraad ofwel als het gaat over de handhaving van de openbare orde ofwel als lid van het regionale college over het beheer van de regionale politie. De commissaris van de Koning ziet toe op de gezagsuitoefening van de burgemeester, als de politie optreedt om de openbare orde te handhaven of om de hulpverleningstaak uit te voeren in meer dan één plaats, en ziet toe dat de politie in zijn ambtsgebied haar taak om de openbare orde te handhaven of om de hulpverleningstaak uit te voeren, naar behoren vervult, als de politietaken zich uitstrekt over meer dan één regio. Daartoe geeft hij de burgemeesters aanwijzingen. De minister van Binnenlandse Zaken ziet toe op de burgemeester en de commissaris van de Koning, als de politie optreedt bij ordeverstoringen die nog ernstiger zijn en die een gevaar vormen voor de staatsveiligheid of die andere zwaarwegende belangen kunnen schaden, of bij gevaar voor zulke ordeverstoringen. Daarbij geeft hij aanwijzingen aan de commissaris van de Koning of aan de burgemeester.

De procureur-generaal aan een gerechtshof -dus niet bij de Hoge Raad- ziet toe op de gezagsuitoefening van de officier van justitie, als de politie optreedt om de rechtsorde strafrechtelijk te handhaven of om taken te verrichten ten dienste van justitie in meer dan één arrondissement. Hij geeft daartoe bevelen aan de hoofden van de arrondissementsparketten ofwel aan de hoofdofficieren van justitie. De minister van Justitie ziet toe op de procureur-generaal of op de officier van justitie. Het is van belang voor de minister van Justitie dat hij toezicht uitoefent, omdat niet de officier van justitie maar hij politieke verantwoording schuldig is aan het parlement als het gaat over de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde en over het beheer van het Korps landelijke politiediensten.

Aangezien het enige bevoegd gezag dat rijksorgaan is, de officier van justitie is, en in de selectielijst slechts de handelingen voorkomen van de rijksorganen, staat in de lijst in plaats van "bevoegd gezag" "officier van justitie".

Dit betreft de uitoefening van de primaire politietaken, de zorg voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde of de hulpverlening aan hen die deze behoeven. Om deze primaire politietaken te kunnen verrichten, moeten ook secundaire taken verricht worden. Voorbeelden hiervan zijn personeels-, logistiek, informatie- en financieel beheer. Deze secundaire taken worden behandeld in andere BSD's, tenzij deze secundaire politietaken op een bijzondere manier worden verricht. In dat laatste geval komen deze taken en de daaruit voortvloeiende handelingen in dit BSD aan de orde. Zo bestaat er een personeels- en arbeidsvoorwaardenbeleid dat specifiek gericht is op de politie.

De beheerder van een regionaal korps of de minister van Justitie is het bevoegd gezag over de politie op het terrein van de uitoefening van secundaire taken. Als het om secundaire taken gaat, heet "het bevoegd gezag" ook wel "de beheerder".

Overigens is de minister van Defensie de beheerder van de Koninklijke marechaussee en over de andere onderdelen van de krijgsmacht die bijstand verlenen aan de politie.

Gezag en beheer hangen nauw met elkaar samen. De beschikbaarheid van personeel en middelen is van grote invloed op de wijze waarop het gezag over de politie kan worden uitgeoefend.

Ambtenaren die belast zijn met een politietaken, zijn behalve ambtenaren van politie, ook militairen van de Koninklijke marechaussee die een politietaken moet uitvoeren en andere onderdelen van de krijgsmacht die bijstand moet verlenen aan de politie. Met het oog op de rechtsbescherming van de burger en de rechtszekerheid van de betrokken ambtenaren zelf, werden de politietaken van de Koninklijke marechaussee vastgelegd, mede om de Koninklijke marechaussee voor het vervullen van die taken gelijk te stellen met de Nederlandse politie bij de vervulling van haar taken:¹

¹ Art. 32.1 van de Politiewet (Stb. 1957, 244; gewijzigd Stb. 1988, 576).

- a het waken voor de veiligheid van de leden van het koninklijk huis, in samenwerking met andere daartoe aangewezen organen (objectbeveiliging);²
- b het uitvoeren van de politietaak voor Nederlandse en andere strijdkrachten, voor internationale militaire hoofdkwartieren en voor tot die strijdkrachten en hoofdkwartieren behorende personen;³
- c het verlenen van bijstand;
- d het uitvoeren van de politietaak op plaatsen onder beheer van de minister van Defensie,⁴ op verboden plaatsen die ingevolge de Wet bescherming staatsgeheimen (Stb. 1951, 92) voor de landsverdediging zijn aangewezen voor de landsverdediging, en op het terrein van de ambtswoning van de minister-president. Gaat het bij 'b' om de persoon, hier gaat het om de plaats;
- e het verrichten van grensbewaking, inclusief het bedienen van de doorlaatposten die de minister van Justitie daartoe heeft aangewezen, en het in dat verband helpen bij de aanhouding of voorgeleiding van een verdachte of een veroordeelde;⁵
- f het verrichten van beveiligingswerkzaamheden voor de Nederlandsche Bank N.V. in opdracht van de ministers van Justitie en van Defensie. Deze bepaling is een uitvloeisel van het feit dat in 1918 een informatiepost van de Koninklijke marechaussee gehuisvest was in twee panden van de bank.⁶

REIKWIJDTE VAN DIT BSD

Dit BSD wordt thans ter vaststelling aangeboden voor de volgende actoren:

Actoren onder de zorg van de Minister van Defensie:

- Adviesraad Koninklijke Marechaussee; later Bestuursraad Koninklijke Marechaussee;
- Buitengewoon opsporingsambtenaar;
- Commissie voor de politieklachten (klachtencommissie) (*m.b.t. klachten over het optreden van militairen van de Koninklijke Marechaussee bij de uitvoering van hun politietaken, of van enig ander onderdeel van de krijgsmacht bij de bijstandverlening aan de politie*);
- Districtscommandant van de Koninklijke Marechaussee;
- Klachtencoördinator;
- Minister van Defensie;
- Overlegorganen;
- Vakminister.

TOTSTANDKOMING BSD

Het BSD is gebaseerd op het institutioneel onderzoek dat door drs. M.J.B. Kavelaars werd verricht in 1996. Dit institutioneel onderzoek resulteerde in het PIVOT-rapport nr. 31, *Handelen met de sterke arm. Rapport institutioneel onderzoek naar het beleidsterrein politie (deel III), 1994-* (Den Haag 1996).

Op basis van dit rapport is in augustus 2004 een concept-BSD opgesteld en ingediend bij het Nationaal Archief.

¹ Deze taak en de handelingen die hieruit voortvloeien, worden verricht onder het gezag van de minister van Justitie.

² Voor deze politietaak staat de Koninklijke marechaussee in 85 à 90 % van de gevallen onder het gezag van de burgemeester of de officier van justitie. Slechts in 10 à 15 % van de gevallen voert de minister van Defensie het gezag uit (C.N.J. Neisingh en P.C.M. Louwe, 20 juli 1995). Voor zover de minister van Defensie het gezag uitvoert, komen deze taak en de handelingen die hieruit voortvloeien, aan de orde in het nog uit te komen PIVOT-rapport over operatiën.

³ Overigens onder gezag van de burgemeester of de officier van justitie (C.N.J. Neisingh en P.C.M. Louwe, 20 juli 1995).

⁴ Deze taak en de handelingen die hieruit voortvloeien, behoren ten dele tot het beleidsterrein inzake douane en accijnzen en komen ten dele aan de orde in het PIVOT-rapport over toelating van vreemdelingen, 'De toelating van vreemdelingen', p. 6-8 en 40-41.

⁵ Elzinga e.a. 1995, p. 63.

DRIEHOEKSOVERLEG

Aan het driehoeksoverleg werd door de volgende personen deelgenomen:

♦ Ministerie van Defensie:

- Als beleidsdeskundige
 - majoor A. Jansen, hoofd Sectie DIV, tevens coördinator DIV Koninklijke Marechaussee;
 - kapitein H. Huizing, coördinator documentaire informatiesystemen Koninklijke Marechaussee;
 - 1^e luitenant T. van Brakel, coördinator documentaire informatieprocessen Koninklijke Marechaussee.
- Als deskundige archiefbeheer
 - J.M.M. Cuijpers, institutioneel onderzoeker CDC/BGIV/DCCI/BCAD;
 - H.E.M. Mettes, institutioneel onderzoeker CDC/BGIV/DCCI/BCAD.

Als vertegenwoordigers van de Algemene Rijksarchivaris:

- dr. A. Poelwijk, medewerker Selectie en Acquisitie Nationaal Archief;
- drs. R. te Slaa, accountmanager Selectie en Acquisitie Nationaal Archief

Als materiedeskundige:

Voorts trad als adviseur van de vertegenwoordigers van de Algemene Rijksarchivaris op dr. R. van der Wal, onderzoeker en werkzaam bij Politiekennisnet/ Politieacademie te Apeldoorn.

TIJDENS HET DRIEHOEKSOVERLEG IS DE VOLGENDE PROCEDURE GEVOLGD:

Het driehoeksoverleg over de concept-selectielijst vond mondeling en schriftelijk plaats in de periode augustus 2004 tot en met maart 2006.

Het concept-BSD is twee keer besproken tijdens een mondeling overleg tussen het ministerie van Defensie, vertegenwoordigers van de Koninklijke Marechaussee en het Nationaal Archief en is in november 2005 voorgelegd aan de materiedeskundige. Daarop zijn verschillende reacties gekomen. De bevindingen van deze reacties staan weergegeven in het onderstaande inhoudelijk verslag.

Belangen ex artikel 2, sub b en c Archiefbesluit 1995

Tijdens het opstellen van het BSD en tijdens het gevoerde driehoeksoverleg is rekening gehouden met de in artikel 2, sub c van het Archiefbesluit 1995 genoemde waarde van de archiefbescheiden als bestanddeel van het cultureel erfgoed en het onder sub d. van hetzelfde besluit genoemde belang van de in de archiefbescheiden voorkomende gegevens voor overheidsorganen, voor recht- of bewijszoekenden en voor historisch onderzoek. Als uitgangspunt van het overleg gold de door de rijksarchiefdienst gehanteerde selectiedoelstelling, die inhoudt dat de belangrijkste bronnen van de Nederlandse samenleving en cultuur veilig worden gesteld voor blijvende bewaring. Met het te bewaren materiaal moet het mogelijk zijn om een reconstructie te maken van de hoofdlijnen van het handelen van de rijksoverheid ten opzichte van haar omgeving, maar ook van de belangrijkste historisch-maatschappelijke gebeurtenissen en ontwikkelingen, voor zo ver deze zijn te reconstrueren uit overheidsarchieven.

Om op basis van deze selectiedoelstelling tot een waardering van de handelingen te komen, worden zes selectiecriteria toegepast:

Selectiecriteria	
<i>Handelingen die gewaardeerd worden met B(ewaren)</i>	
Algemeen selectie criterium	Toelichting
1. <i>Handelingen die betrekking</i>	Hieronder wordt verstaan agendavorming, het

Selectiecriteria	
<i>hebben op voorbereiding en bepaling van beleid op hoofdlijnen</i>	analyseren van informatie, het formuleren van adviezen met het oog op toekomstig beleid, het ontwerpen van beleid of het plannen van dat beleid, alsmede het nemen van beslissingen over de inhoud van beleid en terugkoppeling van beleid. Dit omvat het kiezen en specificeren van de doeleinden en de instrumenten.
<i>2. Handelingen die betrekking hebben op evaluatie van beleid op hoofdlijnen</i>	Hieronder wordt verstaan het beschrijven en beoordelen van de inhoud, het proces of de effecten van beleid. Hieruit worden niet per se consequenties getrokken zoals bij terugkoppeling van beleid.
<i>3. Handelingen die betrekking hebben op verantwoording van beleid op hoofdlijnen aan andere actoren</i>	Hieronder valt tevens het uitbrengen van verslag over beleid op hoofdlijnen aan andere actoren of ter publicatie.
<i>4. Handelingen die betrekking hebben op (her)inrichting van organisaties belast met beleid op hoofdlijnen</i>	Hieronder wordt verstaan het instellen, wijzigen of opheffen van organen, organisaties of onderdelen daarvan.
<i>5. Handelingen die bepalend zijn voor de wijze waarop beleidsuitvoering op hoofdlijnen plaatsvindt</i>	Onder beleidsuitvoering wordt verstaan het toepassen van instrumenten om de gekozen doeleinden te bereiken.
<i>6. Handelingen die betrekking hebben op beleidsuitvoering op hoofdlijnen en direct zijn gerelateerd aan of direct voortvloeien uit voor het Koninkrijk der Nederlanden bijzondere tijdsomstandigheden en incidenten</i>	Bijvoorbeeld in het geval de ministeriële verantwoordelijkheid is opgeheven en/of wanneer er sprake is van oorlogstoestand, staat van beleg of toepassing van noodwetgeving.

Belangen van de archiefbescheiden voor de overheidsorganen en de recht- en bewijszoekende burger

Bij de handelingen die zijn gewaardeerd voor vernietiging op termijn, is de termijn vastgesteld met het oog op het belang van de archiefbescheiden voor overheidsorganen en voor de recht- en bewijszoekende burger. De beoordeling en vaststelling van de maximale termijnen zijn geschied door de deskundigen van de betrokken zorgdrager. De vertegenwoordigers van de Algemene Rijksarchivaris hebben zich ervan vergewist dat zij gezien hun inbreng en functie inderdaad kunnen gelden als deskundigen.

Belangen van de te bewaren archiefbescheiden voor het historisch onderzoek

In het driehoeksoverleg hebben de vertegenwoordigers van de Algemene Rijksarchivaris primair de belangen van het historisch onderzoek behartigd. Daarnaast hebben ook de overige deelnemers hun gedachten laten gaan over de vraag op welke wijze het belang van de bescheiden voor later historisch onderzoek in de selectielijst tot uiting zou moeten worden gebracht. Door de deelnemers aan het driehoeksoverleg is ook de mening van een materiedeskundige, dr. R. van der Wal, gevraagd.

Ingevolge artikel 5, onder e, van het Archiefbesluit 1995 kan neerslag van bepaalde, als te vernietigen gewaardeerde handelingen betreffende personen en/of gebeurtenissen van bijzonder cultureel of maatschappelijk belang, van vernietiging worden uitgezonderd.

INHOUDELIJK VERSLAG

Algemeen

Zorgdragerschap archiefmateriaal Koninklijke Marechaussee

Tijdens de voorbereiding van het driehoeksoverleg voor de selectielijst Politie II was er enige onduidelijkheid met betrekking tot het zorgdragerschap voor de archiefbescheiden van de Koninklijke Marechaussee (KMAR). De KMAR beschouwde de minister van Justitie als zorgdrager voor haar archiefbescheiden betreffende de uitoefening van haar politietaken (haar politiearchief) omdat zij haar richtlijnen, aanwijzingen etc. op dit gebied ontvangt van de minister van Justitie. KMAR maakt echter deel uit van het ministerie van Defensie en het ministerie van Defensie was van mening dat de zorg van het beheer van het volledige archief van de KMAR onder hem ressorteerde en niet enkel, zoals de KMAR aangaf, het bestuursarchief. Het Nationaal Archief heeft deze kwestie toen aan de Rijksarchiefinspectie voorgelegd.

De uiteindelijke (gezamenlijke) conclusie is dat het ministerie van Defensie de enige zorgdrager is voor het archief van de KMAR. Het feit dat de minister van Justitie bepaalde richtlijnen opstelt met betrekking tot de justitiële opsporing, doet niets af aan de verantwoordelijkheid van de minister van Defensie voor de KMAR. De beschrijving van de KMAR in de *Staatsalmanak* onderschrijft deze zienswijze.

Gegevens uit politieregisters

In verband met de vernietigingstermijnen voor gegevens in de politieregisters die zijn opgenomen in de (nieuwe) wet op de politiegegevens ontstaat discussie of de handelingen met betrekking tot materiaal uit de politieregisters in het huidige BSD vastgesteld zouden moeten worden. Besloten wordt om in navolging van het driehoeksoverleg met de minister van BZK over de selectielijst politie, de betreffende handelingen buiten de vaststelling te laten. Het gaat om de handelingen 301, 318 t/m 322 en 291. In het BSD zal in het hoofdstuk *Criteria voor de selectie* de volgende toelichting worden opgenomen: Naast deze op de Archiefwet 1995 stoelende selectielijst, zijn er andere formeelwettelijke regels van toepassing ten aanzien van vernietiging van archiefbescheiden, met name de Wet Politieregisters (Stb. 1990, 414) en de Wet Bescherming Persoonsgegevens (Stb. 2000, 302).

Conform de Wet Politieregisters komen bescheiden opgenomen in politieregisters, zoals bedoeld in de Wet Politieregisters niet in aanmerking voor bewaring. De vernietiging van deze bescheiden wordt in de Wet Politieregisters dwingend voorgeschreven.

Tijdens het driehoeksoverleg bleek dat de actor Marechausseeeraad niet in het BSD was meegenomen. Aangezien het hier gaat om het hoogste besluitvormende orgaan binnen de KMAR wordt besloten hiervoor alsnog handelingen in het BSD op te nemen. Hiervan wordt echter afgezien conform hetgeen tijdens de actualisatie van de selectielijst Militair Personeel is besloten, nl. dat het handelen van dergelijke commissies en raden onder de handelingen betreffende het voorbereiden, evalueren etc. van beleid van de actor minister van Defensie vallen. Er zijn dan ook geen aparte handelingen geformuleerd.

Dit betekent dat het handelen van de Marechausseeeraad en Management Team onder de handelingen 1 en 2 van het BSD Politie II vallen. Bij de desbetreffende handelingen wordt de opmerking "Hieronder valt ook het handelen van de Marechausseeeraad en het Management Team van de Koninklijke Marechaussee" geplaatst. Allen gaan akkoord.

Ook enkele lagere overlegorganen van de KMAR zijn in de eerste versie van het concept-BSD niet meegenomen. De KMAR heeft hiervoor een algemene handeling geformuleerd: 742 (*het voeren van overleg binnen de korpsstaf, districten en op lager ambtelijk niveau inzake de uitvoering van de politietaken*). Deze heeft de waardering "V, 5 jaar (B eindproduct)" gekregen. Allen gaan akkoord.

Opmerkingen bij de handelingen

Handeling 4 (*het adviseren van de minister van Defensie over zaken die van invloed zijn op de aard, omvang en wijze van uitvoering van de civiele politietaken van de Koninklijke marechaussee*)

De materiedeskundige pleit ervoor deze handeling met een B te waarderen, aangezien een adviesraad een belangrijke rol speelt in het evalueren van beleid. Het Nationaal Archief is van mening dat eerst

duidelijk moet zijn wat de adviesraad dan precies inhoudt. Aan de hand daarvan moet worden bepaald of deze handeling in zijn geheel met een B gewaardeerd zou moeten worden. Wanneer het om adviezen op beleidsniveau gaat is een B-waardering op zijn plaats. Nader onderzoek door de KMAR wijst het volgende uit: De Bestuursraad Koninklijke Marechaussee is de opvolger van de Adviesraad Koninklijke Marechaussee. De actor wordt daarom als volgt aangepast: Adviesraad Koninklijke Marechaussee, later Bestuursraad Koninklijke Marechaussee.

De Bestuursraad KMar bestaat uit (vertegenwoordigers van) de gezagsdragers en (vertegenwoordigers van) de korpsbeheerder. De Commandant KMar neemt als adviseur deel aan de Bestuursraad KMar. Er zijn drie Nationale Taakveldberaden (NTV), te weten het NTV Rechtshandhaving, het NTV Handhaving Vreemdelingenwetgeving en het NTV Militaire Politietaken. De Bestuursraad KMar fungeert behalve als interdepartementaal afstemmingsorgaan dat de minister van Defensie adviseert over het beheer van de KMar tevens als taakveldberaad voor samenwerking, assistentie en bijstand. In de taakveldberaden hebben zitting de betreffende gezagsdrager(s), de korpsbeheerder en de C-KMar.

In de Bestuursraad KMar hebben namens de minister van Defensie zitting: de Secretaris-Generaal (SG) als gemandateerd korpsbeheerder van de KMar en de Commandant der Strijdkrachten (CDS) als vertegenwoordiger van het gezag over de niet onder de PW 1993, Vw 2000 en de PW/PU-KMar 2001 vallende taken van de KMar. De Directeur Juridische Zaken (DJZ) neemt als adviseur van de korpsbeheerder deel aan de vergaderingen van de Bestuursraad KMar.

De SG heeft als korpsbeheerder zitting in alle Nationale Taakveldberaden. De CDS heeft, als vertegenwoordiger van het gezag over de niet onder de PW 1993, Vw 2000 en de PW/PU-KMar 2001 vallende taken van de KMar, zitting in het NTV Militaire Politietaken. De DJZ heeft zitting in dit taakveldberaad als bestuurlijk-juridisch adviseur van de Bestuursstaf. De vertegenwoordigers van Defensie in de Bestuursraad KMar en de Nationale Taakveldberaden kunnen zich laten vergezellen of vertegenwoordigen door andere leden van de Bestuursstaf. Besloten wordt de handeling te waarderen met een B.

Naar aanleiding van de discussie over de waardering van handeling 4 deelt de KMAR mee dat zij ook betrokken is bij het behandelen dan wel beantwoorden van Kamervragen. Hiervoor was echter nog geen handeling opgenomen. Besloten wordt de volgende handeling toe te voegen met een B-waardering: 739 *(Het beantwoorden van Kamervragen en het anderszins op verzoek incidenteel informeren van leden van of commissies uit de Kamers der Staten-Generaal betreffende het beleidsterrein politie)*

Daarnaast worden de volgende algemene handelingen toegevoegd: 738 *(Het opstellen van periodieke verslagen over het beleidsterrein politie)*, met als waardering "B3 voor jaarverslagen; V voor overige neerslag. Wanneer geen jaarverslagen voorhanden zijn, geldt voor maand- en kwartaalverslagen B3", en 740 *(Het beantwoorden van vragen van individuele burgers, bedrijven en instellingen betreffende het beleidsterrein politie)*, met als waardering "V, 3 jaar". Het driehoeksoverleg gaat akkoord.

Handeling 701 *(Het al dan niet verlenen van bijstand)*

De materiedeskundige stelt voor deze handeling met een B te waarderen. De vertegenwoordigers van de Algemeen Rijksarchivaris vragen zich af of het hier een standaardhandeling betreft. Defensie deelt mede dat het hier gaat om bijstandverlening in zowel algemene als bijzondere gevallen. Zij stellen daarom een gesplitste waardering voor, B voor de bijzondere gevallen en V voor de routinematig optreden. Besloten wordt de handeling te waarderen met "V 5 jaar, met uitzondering van bijstand bij incidenten en bijzondere gebeurtenissen, zoals MKZ-crisis, overstromingen, B6".

Handeling 735 *(Het adviseren van de korpsbeheerder/ commandant van de Koninklijke marechaussee of van enig ander onderdeel van de krijgsmacht over de afdoening van klachten over het optreden van militairen van deze onderdelen van de krijgsmacht bij de uitvoering van hun politietaken of bij de bijstandverlening aan de politie)*

Het is de materiedeskundige niet geheel duidelijk of het hier om een procesmatig of een inhoudelijk advies gaat. Hij is van mening dat in het laatste geval de handeling ook een evaluerende waarde heeft en dus voor blijvende bewaring in aanmerking komt. Defensie geeft aan dat de neerslag van deze handeling zeer divers is. Het gaat om klachten over politieoptreden in zowel algemene als specifieke gevallen. Besloten wordt om de waardering van de handeling te handhaven op V 20 jaar. In bijzondere gevallen kan altijd een beroep worden gedaan op het uitzonderingscriterium artikel 5 e Archiefbesluit.

De vertegenwoordigers van de Kmar merken op dat begin 2004 de Klachtenregeling politietaken Koninklijke Marechaussee/krijgsmacht is gewijzigd. Eén van de wijzigingen is dat er bij de Kmar een klachtencoördinator is aangesteld. De commandant van de Kmar draagt de afhandeling en coördinatie van de klachten op aan de sectie interne zaken. Alle binnengekomen klachten worden door de klachtencoördinator van deze sectie geregistreerd en er wordt beoordeeld of de klacht in behandeling kan worden genomen. Indien de klacht niet via bemiddeling of overleg kan worden afgehandeld, vindt er een nader onderzoek plaats. De resultaten van dit onderzoek worden naar de klachtencommissie gestuurd, die een advies uitbrengt over de afhandeling van de klacht.

Allen gaan akkoord dat er een nieuwe handeling voor de actor Klachtencoördinator wordt toegevoegd: 741 *(Het registreren van klachten over het optreden van militairen van de Koninklijke marechaussee bij de uitvoering van hun politietaken alsmede het coördineren van de klachtenbehandeling)*. De handeling wordt gewaardeerd met V 20 jaar.

Handeling 96 *(het verstrekken van informatie aan de minister van Justitie)*

De materiedeskundige vraagt zich af om wat voor type informatie het in deze handeling gaat; beleidsmatig of louter procedureel. Defensie deelt mede dat het gaat om jaarverslagen en opleidingsprogramma's voor buitengewone opsporingsambtenaren. De V-waardering is daarom in de ogen van de deelnemers aan het driehoeksoverleg gerechtvaardigd.

Verder wordt besloten een algemene handeling betreffende het opstellen van jaarverslagen aan de selectielijst toe te voegen: 738 *(Het opstellen van periodieke verslagen over het beleidsterrein politie)*. (Zie ook bij handeling 4.)

Over de waardering van de overige handelingen waren alle betrokken partijen het eens.

Het verslag is in juni 2006 voorgelegd aan de bij het overleg betrokken personen. Deze hebben hun goedkeuring aan dit verslag gegeven.